

EIROPAS
KOMISIJA

Briselē, 2.6.2014.
COM(2014) 411 final

Ieteikums

PADOMES IETEIKUMS

par Francijas 2014. gada valsts reformu programmu

un ar ko sniedz Padomes atzinumu par Francijas 2014. gada stabilitātes programmu

{SWD(2014) 411 final}

Ieteikums

PADOMES IETEIKUMS

par Francijas 2014. gada valsts reformu programmu

un ar ko sniedz Padomes atzinumu par Francijas 2014. gada stabilitātes programmu

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 121. panta 2. punktu un 148. panta 4. punktu,

ņemot vērā Padomes Regulu (EK) Nr. 1466/97 (1997. gada 7. jūlijs) par budžeta stāvokļa uzraudzības un ekonomikas politikas uzraudzības un koordinācijas stiprināšanu¹ un jo īpaši tās 5. panta 2. punktu,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1176/2011 (2011. gada 16. novembris) par to, kā novērst un koriģēt makroekonomisko nelīdzsvarotību², un jo īpaši tās 6. panta 1. punktu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas ieteikumu³,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta rezolūcijas⁴,

ņemot vērā Eiropadomes secinājumus,

ņemot vērā Nodarbinātības komitejas atzinumu,

ņemot vērā Ekonomikas un finanšu komitejas atzinumu,

ņemot vērā Sociālās aizsardzības komitejas atzinumu,

ņemot vērā Ekonomikas politikas komitejas atzinumu,

tā kā:

- (1) Eiropadome 2010. gada 26. martā piekrita Komisijas priekšlikumam uzsākt jaunu izaugsmes un nodarbinātības stratēģiju – “Eiropa 2020” –, kam pamatā būtu ciešāka ekonomikas politikas koordinācija, kas tiks vērsta uz galvenajām jomām, kurās jāīstojas, lai palielinātu Eiropas ilgtspējīgas izaugsmes potenciālu un konkurētspēju.
- (2) Padome, pamatojoties uz Komisijas priekšlikumiem, 2010. gada 13. jūlijā pieņēma ieteikumu par dalībvalstu un Savienības vispārējām ekonomikas politikas pamatnostādņēm (2010.–2014. g.) un 2010. gada 21. oktobrī – lēmumu par dalībvalstu nodarbinātības politikas pamatnostādņēm, kas kopā veido “integrētās

¹ OV L 209, 2.8.1997., 1. lpp.

² OV L 306, 23.11.2011., 25. lpp.

³ COM(2014) 411 *final*.

⁴ P7_TA(2014)0128 un P7_TA(2014)0129.

pamatnostādnes”. Dalībvalstis tika aicinātas ņemt vērā šīs integrētās pamatnostādnes savā ekonomikas un nodarbinātības politikā.

- (3) Dalībvalstu valsts vai valdības vadītāji 2012. gada 29. jūnijā pieņēma lēmumu par Izaugsmes un nodarbinātības paktu, kas ir saskaņots pamats rīcībai valstu, ES un eurozonas līmenī, izmantojot visas iespējamās sviras, instrumentus un politiku. Viņi pieņēma lēmumu par rīcību, kas jāveic dalībvalstu līmenī, jo īpaši paužot ciešu apņemšanos sasniegt stratēģijas “Eiropa 2020” mērķus un īstenot konkrētām valstīm adresētos ieteikumus.
- (4) Padome 2013. gada 9. jūlijā pieņēma ieteikumu par Francijas valsts reformu programmu 2013. gadam un sniedza atzinumu par atjaunināto Francijas stabilitātes programmu 2012.-2017. gadam. Saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 473/2013⁵ 2013. gada 15. novembrī Komisija iesniedza savu atzinumu par Francijas 2014. gada budžeta plāna projektu⁶.
- (5) Komisija 2013. gada 13. novembrī pieņēma Gada izaugsmes pētījumu⁷, tādējādi uzsākot 2014. gada ekonomikas politikas koordinēšanas Eiropas pusgadu. Tajā pašā datumā, pamatojoties uz Regulu (ES) Nr. 1176/2011, Komisija pieņēma Brīdinājuma mehānisma ziņojumu⁸, kurā Francija tika norādīta kā viena no dalībvalstīm, par kurām tiks izstrādāts padziļināts pārskats.
- (6) Eiropadome 2013. gada 20. decembrī apstiprināja prioritātes, lai nodrošinātu finanšu stabilitāti, fiskālo konsolidāciju un rīcību izaugsmes sekmēšanai. Tā uzsvēra, ka jāveic diferencēta, izaugsmei labvēlīga fiskālā konsolidācija, jāatjauno parastie kreditēšanas nosacījumi, jāveicina izaugsme un konkurētspēja, jārisina bezdarba problēma un krīzes sociālās sekas un jāmodernizē valsts pārvalde.
- (7) Komisija 2014. gada 5. martā publicēja saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1176/2011 5. pantu sagatavotā padziļinātā pārskata rezultātus par Franciju.⁹ Komisijas veiktā analīze tai ļauj secināt, ka Francijā turpina pastāvēt makroekonomiskā nelīdzsvarotība, kurai nepieciešama īpaša pārraudzība un izšķiroša politikas rīcība. Jo īpaši tirdzniecības bilances un konkurētspējas pasliktināšanās un sekas, kas saistītas ar publiskā sektora lielajiem parādiem, ir pelnījušas pastāvīgu politikas uzmanību.
- (8) Francija 2014. gada 7. maijā iesniedza savu 2014. gada valsts reformu programmu un savu 2014. gada stabilitātes programmu. Abas programmas izvērtētas vienlaikus, lai ņemtu vērā to savstarpējo saistību.
- (9) 2014. gada stabilitātes programmā izklāstītais budžeta stratēģijas mērķis ir koriģēt pārmērīgo deficītu līdz 2015. gadam un sasniegt vidējā termiņa mērķi 2017. gadā. Programmā ir apstiprināts iepriekšējais vidējā termiņa mērķis panākt līdzsvarotu budžetu strukturālā izteiksmē, kas ir stingrāks nekā Stabilitātes un izaugsmes pakta prasības. Programmā plānots 2015. gadā samazināt deficītu līdz 3 % no IKP, virs mērķa, kas noteikts Padomes 2013. gada 21. jūnija ieteikumā. Pēc tam (pārrēķinātais) ikgadējais progress virzībā uz vidējā termiņa mērķa sasniegšanu ir mazāks nekā minimālā prasība, kas ir 0,5 % no IKP. Kopumā programmā izklāstītā budžeta stratēģija tikai daļēji atbilst Stabilitātes un izaugsmes pakta prasībām. Programmā prognozēts, ka valdības parāds maksimālo apjomu attiecībā pret IKP, proti, 95,6 %,

⁵ OV L 140, 27.5.2013., 11. lpp.

⁶ C(2013) 8004 *final*.

⁷ COM(2013) 800 *final*.

⁸ COM(2013) 790 *final*.

⁹ SWD(2014) 81 *final*.

sasniegs 2014. gadā un 2015. gadā un pēc tam 2017. gadā samazināsies līdz 91,9 %. Makroekonomikas scenārijs, kas ir pamatā programmas budžeta prognozēm, ir ticams attiecībā uz 2014. gadu un nedaudz optimistisks attiecībā uz 2015. gadu; prognozēts, ka IKP izaugsme šajā gadā būs 1,0 % un nākamajā gadā tā būs 1,7 %, salīdzinājumā ar attiecīgi 1,0 % un 1,5 % saskaņā ar Komisijas 2014. gada pavasara prognozi. Publisko finanšu augstā padome (*Haut Conseil des finances publiques*) 2014. gada aprīlī izdeva atzinumu par programmas makroekonomikas scenāriju. Komisija 2014. gada 5. martā ieteica Francijai veikt papildu pasākumus, lai nodrošinātu, ka tiek pilnībā īstenoti Padomes ieteikumi pārmērīga budžeta deficīta novēršanas procedūras ietvaros. Stabilitātes programmā ir izklāstīti vairāki papildu pasākumi 2014. gadam, kuru starpā ir ministriju apropriāciju dzēšana, kas veikta papildbudžeta pieņemšanas ietvaros, un valdības paziņotā 50 miljardu euro lielā taupības plāna pirmie rezultāti. Pamatojoties uz to un ņemot arī vērā faktu, ka Komisijas ieteikuma pieņemšanas brīdī fiskālie pasākumi, kas īstenoti 2013. gadā, bija lielāki nekā gaidāms, var uzskatīt, ka programma lielā mērā atbilst Komisijas ieteikumiem. Fiskālās konsolidācijas pasākumu detalizācijas līmenis nav pietiekams, lai ticamā veidā nodrošinātu pārmērīgā deficīta situācijas korekciju līdz 2015. gadam; to pamato Komisijas prognoze, ka deficīts nākamgad būs 3,4 % apmērā no IKP, un fakts, ka pamatā esošā strukturālā korekcija ir krietni mazāka nekā Padomes ieteiktais līmenis. Turklāt ar valdības mērķiem saistītie riski ir lejupvērsti. It īpaši daļa no programmā paziņotajiem papildu pasākumiem 2014. gadam vēl ir jāpieņem, un 2015. gadā plānotais ietaupījumu apjoms ir ļoti vērienīgs. Pamatojoties uz Komisijas prognozi, fiskālie centieni laikposmā no 2013. līdz 2014. gadam ir par 0,2 procentpunktiem no IKP mazāki nekā vajadzīgs strukturālās bilances (koriģēto) izmaiņu izteiksmē un par 0,1 procentpunktu no IKP mazāki nekā vajadzīgs to pasākumu apjoma izteiksmē, kuri tika uzskatīti par nepieciešamiem Padomes ieteikuma pieņemšanas brīdī. Pamatojoties uz programmas novērtējumu un Komisijas prognozēm, saskaņā ar Padomes Regulu (EK) Nr. 1466/97, Padome uzskata, ka ir nepieciešams turpmāk precizēt pasākumus, kas ir budžeta stratēģijas pamatā, un ka ir nepieciešami turpmāki centieni, lai izpildītu Padomes ieteikumu un pēc tam nodrošinātu atbilstošu virzību uz vidējā termiņa mērķi. Jo īpaši papildu pasākumi būtu jāizklāsta gaidāmajos 2014. gada budžeta likuma grozījumos.

- (10) Ņemot vērā lielo un joprojām pieaugošo parāda apjomu un to, ka termiņš pārmērīgā budžeta deficīta novēršanai ir pārlīkts uz 2015. gadu, ir vēl jo svarīgāk, lai 2014. gada budžets tiktu stingri izpildīts un lai būtiski konsolidācijas pasākumi tiktu apņēmīgi īstenoti 2015. gadā. It īpaši publiskajiem izdevumiem būtu jāpieaug daudz lēnākā tempā nekā iepriekšējos gados, kā plānojusi Francijas valdība. Tādējādi ir nepieciešams turpmāk precizēt stratēģiju izdevumu samazināšanai, padarot intensīvāku pašlaik notiekošo izdevumu pārskatīšanu un vajadzības gadījumā no jauna definējot valdības rīcības apmēru. Apjomīgus īstermiņa ietaupījumus nevar sasniegt, būtiski nesamazinot sociālo izdevumu pieaugumu, kas veido gandrīz pusi no publiskā sektora izdevumiem. Tas nozīmē, ka ir jāsamazina veselības aprūpes un pensiju izmaksas, piemēram, nosakot vērienīgākus ikgadējos veselības aprūpes izdevumu mērķus un uz noteiktu laiku iesaldējot pensijas, kā arī citus sociālos pabalstus, kā to pašlaik plāno valdība. Turklāt jaunajam plānotajam decentralizācijas likumam būtu jāvienkāršo dažādie Francijas pārvaldes līmeņi, lai novērstu administratīvo funkciju pārklāšanos un panāktu turpmāku sinerģiju, efektivitātes pieaugumu un ietaupījumus, apvienojot vai likvidējot pārvaldes līmeņus. Šajā sakarā jāatzīmē, ka stabilitātes programmā izklāstītas strukturālās reformas stāsies spēkā

tikai vidējā termiņā, lai gan plānotie termiņi kopš stabilitātes programmas izstrādes ir pārcelti uz agrāku laiku, taču uz tiem attiecas arī būtiski īstenošanas riski. Būtu jāpastiprina arī vietējo valdību izdevumu kontrole, tai skaitā nosakot robežu ikgadējam vietējās valdības nodokļu ieņēmumu pieaugumam, vienlaikus rūpīgi īstenojot plānotos centrālās valdības dotāciju samazinājumus. Papildus nepieciešamībai veikt ietaupījumus īstermiņā, bažas rada arī publiskā parāda ilgspēja ilgtermiņā. Lai gan publiskie izdevumi veselības aprūpes jomā ir pēdējos gados tikuši iegrožoti, ir nepieciešams turpmāk uzlabot veselības aprūpes sistēmas izmaksu lietderību. It īpaši ir nepieciešams īstenot turpmāku rīcībpolitiku izmaksu ierobežošanai, jo tiek prognozēts, ka veselības aprūpes sistēma saskarsies ar izmaksu būtisku pieaugumu vidējā termiņā un ilgtermiņā. Jomas, kurās efektivitāte ir jāuzlabo, ir izdevumi farmācijas produktu un administrācijas jomā, kā arī stacionārā aprūpe. Visbeidzot, 2013. gada decembrī tika pieņemta pensiju reforma, lai nodrošinātu sistēmas ilgtermiņa stabilitāti. Tomēr ar pensiju reformu nepietiks, lai likvidētu sistēmā pastāvošo deficītu, it īpaši deficītu, kas izriet no shēmām, kuras piemērojamas valsts pārvaldes ierēdņiem un dažu valsts kontrolē esošu uzņēmumu darbiniekiem. Saskaņā ar Francijas iestāžu prognozēm jaunie pasākumi pensiju jomā līdz 2020. gadam tikai uz pusi samazinās sistēmas kopējo deficītu līdz aptuveni 0,5 % no IKP. Turklāt korekcijas apmēru var ietekmēt vairāki būtiski riski, jo makroekonomikas scenārijs, kas ir šo prognožu pamatā, varētu izrādīties pārlietu optimistisks. Jaunizveidotajai pensiju pārraudzības komitejai (*Comité de suivi des retraites*) būtu jānodrošina, ka sistēmas deficīts tiek pakāpeniski samazināts.

- (11) Francija ir starp tām dalībvalstīm, kurās darbaspēka izmaksas ir visaugstākās. Jo īpaši lielais darbaspēkam piemēroto nodokļu slogs samazina uzņēmumu rentabilitāti. Lai palīdzētu uzlabot izmaksu konkurētspēju, Francijas valdība ir īstenojusi vairākas iniciatīvas darbaspēkam piemēroto nodokļu samazināšanai. Nodokļu atlaide konkurētspējai un nodarbinātībai (*CICE*), kas samazina darbaspēka izmaksas attiecībā uz tiem darbiniekiem, kuru algas ir mazākas nekā minimālā alga reizināta ar 2,5, tika pieņemta 2012. gada decembrī. Darbaspēka izmaksu samazinājums papildu 10 miljardu euro apmērā tika paziņots 2014. gada janvārī kā daļa no "atbildības un solidaritātes pakta". Šie divi pasākumi atbilst 30 miljardiem euro jeb 1,5 % no IKP, kas ir atbilstoši kopējam uzņēmumu nodokļu pieaugumam, kas konstatēts laikposmā no 2010. līdz 2013. gadam, un ar to tiktū tikai uz pusi samazināta starpība starp sociālā nodrošinājuma iemaksām Francijā un eurozonas vidējo radītāju. Turklāt eksportējoši uzņēmumi, kas parasti maksā lielākas algas, no *CICE* iegūs mazāk nekā neeksportējoši uzņēmumi – tas samazina pasākuma ietekmi uz konkurētspēju. Atbildības un solidaritātes pakts ietver darbaspēka izmaksu samazinājumu attiecībā uz mazām algām un pasākumu, kas vērts uz algām, kuras ir 1,6 līdz 3,5 reizes lielākas par minimālo algu. Gaidāms, ka otrajam minētajam pasākumam, kas stāsies spēkā no 2016. gada, būs tiešāka ietekme uz eksportējošiem uzņēmumiem. Algu noteikšanas sistēma Francijā bieži rada kropļojumus algu struktūrā un ierobežo uzņēmumu spēju pielāgot algas ekonomikas lejupslīdes cikliem. Sociālās aizsardzības finansēšanas augstā padome (*Haut Conseil du financement de la protection sociale*) ir izvērtējusi dažādo sociālā nodrošinājuma izņēmumu scenāriju ietekmi uz nodarbinātību, taču tikai minimāla uzmanība ir pievērsta ietekmei uz izmaiņām atalgojumā un konkurētspēju. Kaut arī attiecībā uz minimālo algu saņemošajiem darbiniekiem tika noteikti plaši izņēmumi, minimālo algu saņemošā darbaspēka izmaksas saglabājas augstā līmenī. Šie izņēmumi palīdzēja ierobežot darbaspēka izmaksas 2013. gadā, kas ir vērtējams pozitīvi, taču minimālās algas apmērs Francijā nodrošina vienu no augstākajiem pirkspējas līmeņiem ES. Šo

iemeslu dēļ minimālās algas apmēram ir jāattīstās veidā, kas atbalsta konkurētspēju un darbvietu veidošanu. Francijā pastāv tikai daži izņēmumi no normatīvajos aktos noteiktās minimālās algas, un varētu veikt papildu centienus darbaspēka izmaksu samazināšanai attiecībā uz neaizsargātām grupām.

- (12) Francijas ieņemtā vieta vairākos pasaules mēroga darījumdarbības vides reitingos ir pazeminājusies. Kaut arī “vienkāršošanas šoka” ietvaros 2013. gada jūlijā ir īstenoti pasākumi, lai atvieglotu uzņēmumu attiecības ar publisko pārvaldi, pastāv nepieciešamība turpmāk uzlabot uzņēmējdarbības vidi. Papildus tam vēl joprojām ir nepieciešams precizēt un definēt vairākus pasākumus, kas tiek apsvērti vienkāršošanas plāna ietvaros. Konkrēti īpaša uzmanība būtu jāpievērš darba likuma normām un grāmatvedības jomas noteikumiem, kas saistīti ar īpašiem “izmēra sliekšņiem”, kuri traucē Francijas uzņēmumu izaugsmei. Tie var būt nozīmīgi saistībā ar MVU grūtībām sasniegt izmēru, kas tiem ļautu eksportēt un veikt inovācijas. Politikas iniciatīvas palielināt privāto uzņēmumu pētniecības un izstrādes izdevumus un inovācijas, jo īpaši nodokļu atlaides pētniecībai un konkurētspējas centri, līdz šim ir snieguši neviendabīgus rezultātus. Rūpniecības nozares īpatsvara samazināšanās Francijas privātajā sektorā nozīmē, ka privāto uzņēmumu izdevumi pētniecības un izstrādes jomā stagnē, kaut arī notiek būtiski centieni atsevišķu uzņēmumu līmenī. Rezultātā lielu daļu no pētniecības un izstrādes izdevumiem vēl joprojām finansē no publiskiem līdzekļiem – vai nu tieši, izmantojot publisko pētniecību, vai netieši, izmantojot subsīdijas. Esošo rīku efektivitāte būtu turpmāk jāuzlabo, lai panāktu, ka privātu uzņēmumu tērē vairāk līdzekļu pētniecībai un inovācijām, un palielinātu inovācijas privātajā sektorā. Konkrēti, konkurētspējas centriem piešķirtie līdzekļi varētu labāk veicināt apmēra efektus un uzlabot inovāciju izplatīšanos. Papildus tam politikas efektivitāti varētu stiprināt, ļaujot šiem centriem kļūt par patiesiem uzņēmumu tīkliem ar pozitīvu blakusiedarbību. Visbeidzot, gaidāms, ka nodokļu atlaides pētniecībai 2014. gadā sasniegs 5,8 miljardus euro (tuvu 0,3 % no IKP). Neskatoties uz šā pasākuma izmaksām, nav pieejams *ex post* novērtējums par tā ietekmi uz pētniecību un izstrādi.
- (13) Lai gan šķēršļi, kas saistīti ar juridisko formu, dalības prasībām vai tarifiem, ir atcelti attiecībā uz noteiktām profesijām (piemēram, veterinārārstiem), attiecībā uz lielāko daļu no tām pašlaik vēl joprojām pastāv barjeras, kas liedz piekļūt tirgum vai veikt darbību tajā (piemēram, taksometri, veselības aprūpes sektors, notāri un juridiskās profesijas kopumā). Princips, ka noteiktās profesijās (ārsti, farmaceiti u. c.) var darboties tikai ierobežots personu skaits, vēl joprojām kavē piekļuvi pakalpojumiem, un to varētu pārskatīt, nepakļaujot riskam kvalitāti un drošību. Līdz šim nav veikts rūpīgs izvērtējums par to, vai regulētajām profesijām piemērotie ierobežojumi ir nepieciešami un samērīgi. Mazumtirdzniecības nozarē apgrūtināši atļauju saņemšanas noteikumi tirdzniecības vietu atvēršanai, it īpaši pilsētplānojuma noteikumu dēļ, un aizliegums pārdot zem pašizmaksas vēl joprojām ir spēkā, un tiem ir negatīva ietekme uz konkurenci un patērētājiem. Pašlaik Francijā nav veikti konkrēti pasākumi, lai atceltu šķēršļus attiecībā uz piekļuvi tirgum mazumtirdzniecības nozarē. Attiecībā uz elektroenerģijas un gāzes sadali regulētās cenas tiek pakāpeniski atceltas klientiem, kas nav māsājniecības. Tomēr vēl joprojām tiek regulētas cenas, kas jāmaksā māsājniecībām, un attiecībā uz elektroenerģiju tās ir noteiktas līmenī, kas ir mazāks par izmaksām, un alternatīvu piegādātāju piekļuvi tirgum ir ierobežota. Attiecībā uz enerģijas starpsavienojumiem pašlaik īstenotie projekti, jo īpaši ar Spāniju, būtu jāpabeidz, lai uzlabotu elektroenerģijas un gāzes starpsavienojumus ar kaimiņvalstīm. Dzelzceļa nozarē šķēršļi piekļuvei tirgum vēl joprojām traucē efektīvai tirgus darbībai. Francija nav

atvērusi savu vietējo dzelzceļa pasažieru tirgu konkurencei, izņemot starptautiskos pakalpojumus, kur ir tikai daži jauni tirgus dalībnieki. Tā ir uzsākusi dzelzceļa sistēmas reformu, lai padarīto to finansiālā ziņā ilgtspējīgāku. Likumprojekts tika iesniegts 2013. gada oktobrī, un pašlaik tas tiek apspriests parlamentā. Ierosinātie pasākumi ietver visaptveroša infrastruktūras pārvaldītāja izveidi vertikālas struktūras ietvaros, kurā ietilpst vēsturiskais operators. Šī jaunā struktūra varētu traucēt alternatīvo operatoru piekļuvi tīkliem.

- (14) Francijā ir augsts un pieaugošs vispārējais nodokļu slogs. Nodokļu attiecība pret IKP 2013. gadā bija 45,9 %; tas ir viens no augstākajiem rādītājiem ES un ir palielinājies par 3,3 procentpunktiem kopš fiskālās konsolidācijas sākuma 2010. gadā. Ņemot vērā iepriekš minēto, īpaša komiteja (*Assises de la fiscalité*) ir sniegusi piedāvājumus nodokļu sistēmas reformai. Līdz šim ir gūti tikai nelieli panākumi saistībā ar iedzīvotāju ienākumu nodokļa un uzņēmumu ienākumu nodokļa likmju samazināšanu un PVN efektivitātes palielināšanu. Tā vietā lieliem uzņēmumiem piemērotā pagaidu papildu nodokļa darbības termiņš ir pagarināts līdz 2015. gadam, un tā rezultātā kopējā uzņēmumu ienākumu nodokļa likme sasniegs 38,1 % (normatīvajos aktos noteiktā likme, proti, 33,3 %, jau ir viena no augstākajām ES). Francijas valdība ir paziņojusi par normatīvajos aktos noteiktās likmes pakāpenisku samazināšanu, lai līdz 2020. gadam tā sasniegtu 28 %, taču nav informācijas par šā pasākuma konkrēto laika grafiku. Pagājušajā gadā ir panākts ierobežots progress saistībā ar ienākumu nodokļa izdevumu samazināšanu un vienkāršošanu. Kaut arī ir panākts zināms progress vides nodokļu jomā (piemēram, pakāpeniski ieviešot oglekļa nodokli jeb “contribution climat énergie”), vides nodokļu proporcija pret IKP saglabājas neliela. Konkrēti, Francijā akcīzes nodokļi netiek indeksēti attiecībā pret inflāciju, un ir saglabātas dažas videi kaitīgas subsīdijas, piemēram, samazināta akcīzes nodokļa likme dīzeļdegvielai. Visbeidzot, 2013. gadā nav veikti papildu pasākumi, lai vērstos pret parāda veidošanas stimuliem uzņēmumu nodokļos ar mērķi novērst privātā sektora turpmāku parādu palielināšanos.
- (15) Lai gan Francija ir veikusi vairākus rīcībpolitikas pasākumus, 2013. gadā situācija darba tirgū turpināja pasliktināties un saglabājas būtiskas problēmas. Bezdarbs turpināja pieaugt un 2013. gadā sasniedza 10,3 % (salīdzinājumā ar 7,5 % 2008. gadā). Francijas darba tirgus turpina būt segmentēts ar zemu pārejas līmeni no īslaicīgiem līgumiem uz pastāvīgiem līgumiem (iespēja nomainīt uz noteiktu laiku slēgtu līgumu pret pastāvīgu līgumu 2010. gadā bija tikai 10,6 %, pretstatā 25,9 % vidēji ES). Starpprofesiju nolīgums par nodarbinātības nodrošināšanu tika iestrādāts 2013. gada jūlijā pieņemtā likumā. Lai gan šī reforma ir pozitīvs solis, tās ietekme pašlaik vēl joprojām ir nevienmērīga. Konkrēti, tikai nedaudzi uzņēmumi ir izmantojuši ar šo likumu izveidoto kārtību, kas piemērojama uzņēmumu līmeņa nolīgumiem, lai palielinātu nodarbinātības noteikumu elastīgumu īslaicīgu ekonomikas problēmu gadījumā. Tomēr faktiskās atlaišanas gadījumu īpatsvars, par kuriem ir uzsākta tiesvedība ir būtiski samazinājies. Kaut gan 2014. gadā starp sociālajiem partneriem notika sarunas par bezdarba pabalstu sistēmas reformu, nav gaidāms, ka jaunais nolīgums būtiski samazinās sistēmas deficītu. Bezdarba pabalstu sistēmas kopējā deficīta dēļ, kas 2013. gadā bija gandrīz 1 % no IKP, ir nepieciešami papildu strukturālie pasākumi, lai nodrošinātu sistēmas ilgtspēju. Konkrēti, daži elementi, piemēram, atbilstības nosacījumi, pabalstu samazināšana atkarībā no bezdarbnieka statusā pavadītā laika vai kompensācijas likmes darba ņēmējiem ar lielākajām algām, tika tikai nedaudz grozīti, pamatojoties uz pēdējo nolīgumu starp sociālajiem partneriem 2014. gada martā, un tie būtu turpmāk jāpielāgo, lai nodrošinātu, ka pastāv pietiekami stimuli būt nodarbinātam. Pateicoties secīgām

pensiju reformām, to darbinieku, kas ir vecumā no 55 līdz 64 gadiem, nodarbinātības rādītājs pēdējo trīs gadu laikā ir pastāvīgi pieaudzis. Tomēr vecāka gadagājuma personu nodarbinātības rādītāji (2012. gadā 45,6 %) Francijā bija krietni mazāki nekā vidējais ES rādītājs (par -4,5 procentpunktiem), un tikai 55 % no Francijas vecāka gadagājuma darba ņēmējiem dodas pensijā tieši pēc nodarbinātības beigām (2008. – 2011. gads). Rezultātā šās grupas bezdarbs pēdējos gados ir būtiski palielinājies. Tādēļ ir nepieciešams nostiprināt pasākumus šo personu nodarbinātības uzlabošanai, vienlaikus pārskatot stimulus turpināt strādāt vai atgriezties darba tirgū.

- (16) 2013. gada Starptautiskais skolēnu novērtēšanas pētījums atklāja, ka nevienlīdzība izglītības jomā Francijā ir viena no lielākajām starp ESAO valstīm. Sestdaļa jauniešu Francijā beidz mācības un apmācību, nesaņemot kvalifikāciju. Tas raisa īpaši lielas bažas, jo jauniešu bezdarba līmenis 2013. gada beigās sasniedza 25,5 % un vismazāk kvalificēto jauniešu risks būt bez darba bija gandrīz divreiz lielāks. Shēmām prakses vietu veicināšanai būtu jo īpaši jāiekļauj vismazāk kvalificētie jaunieši. Zināms progress šā jautājuma risināšanai tika panākts, 2013. gada jūlijā uzsākot obligātās izglītības sistēmas reformu un 2014. gada martā pieņemot likumu par arodizglītību un mūžizglītību. Tomēr pašlaik ir pārāgri novērtēt, vai šie pasākumi patiesi samazinās nevienlīdzību izglītības sistēmā, un jauns plāns, par ko tika paziņots 2014. gada janvārī un kas vērsts uz zemākā līmeņa vidējās izglītības iestādēm, vēl ir jāīsteno. Visbeidzot, ir veicināta pāreja no izglītības uz nodarbinātību, taču mācekļu skaits 2012. gadā samazinājās, un shēmu arvien vairāk izmantoja augstāko izglītības iestāžu studenti.
- (17) Eiropas pusgada kontekstā Komisija ir veikusi visaptverošu analīzi par Francijas ekonomikas politiku. Tā ir novērtējusi stabilitātes programmu un valsts reformu programmu. Tā ir ņēmusi vērā ne tikai to lietderību ilgtspējīgas fiskālās un sociālekonomiskās politikas izveidē Francijā, bet arī to atbilstību ES noteikumiem un norādēm, ņemot vērā vajadzību nostiprināt Eiropas Savienības vispārējo ekonomisko pārvaldību, kas panākams, turpmākajos valstu lēmumos nodrošinot ES līmeņa ieguldījumu. Komisijas ieteikumi saskaņā ar Eiropas pusgadu ir atspoguļoti 1. līdz 7. ieteikumā.
- (18) Ņemot vērā šo izvērtējumu, Padome ir izskatījusi Francijas stabilitātes programmu, un tās atzinums¹⁰ ir atspoguļots jo īpaši 1. ieteikumā.
- (19) Ņemot vērā Komisijas padziļināto pārskatu un šo izvērtējumu, Padome ir izskatījusi valsts reformu programmu un stabilitātes programmu. Tās ieteikumi saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1176/2011 6. pantu ir atspoguļoti 1. līdz 6. ieteikumā.
- (20) Eiropas pusgada kontekstā Komisija ir veikusi analīzi par visas eurozonas ekonomikas politiku. Pamatojoties uz Padomes analīzi, tā ir sniegusi konkrētus ieteikumus, kas adresēti dalībvalstīm, kuru naudas vienība ir euro. Francijai būtu jānodrošina šo ieteikumu pilnīga un laikus veikta īstenošana.

AR ŠO IESAKA Francijai laikposmā no 2014. līdz 2015. gadam rīkoties šādi.

1. Nostiprināt budžeta stratēģiju, tai skaitā turpmāk precizējot pamatā esošos pasākumus, 2014. gadam un turpmākajiem gadiem, lai nodrošinātu pārmērīgā deficīta korekciju ilgtspējīgā veidā līdz 2015. gadam, veicot strukturālos pielāgojumus, kas paredzēti Padomes ieteikumā, kas pieņemts pārmērīga budžeta deficīta novēršanas procedūras ietvaros. Fiskālās nelīdzsvarotības noturīgai korekcijai ir nepieciešams ticamā veidā īstenot vērīgas strukturālās reformas, lai

¹⁰ Saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1466/97 5. panta 2. punktu.

palielinātu pielāgošanās spējas un palielinātu izaugsmi un nodarbinātību. Pēc pārmērīgā deficīta korekcijas īstenot strukturālo korekciju virzībā uz vidējā termiņa mērķi vismaz 0,5 % apmērā no IKP katru gadu, un lielākā apmērā, ja ekonomikas stāvoklis ir labs vai ja nepieciešams nodrošināt parāda noteikuma izpildi, lai turpinātu ilgtspējīgā veidā samazināt vispārējās valdības parāda rādītāju. Palielināt centienus panākt efektivitātes uzlabojumus visos vispārējās valdības apakšsektoros, ja nepieciešams, no jauna definējot valdības rīcības apmēru. Jo īpaši veikt pasākumus, lai, kā plānots, no 2015. gada būtiski samazinātu sociālā nodrošinājuma izdevumus, nosakot vērienīgākus ikgadējos veselības aprūpes izdevumu mērķus, ierobežojot pensiju izmaksas un vienkāršojot ģimenes pabalstus un mājokļa pabalstus. Paredzēt skaidru laika grafiku notiekošajam decentralizācijas procesam un līdz 2014. gada decembrim veikt pirmos pasākumus, lai samazinātu administratīvo funkciju pārklāšanos, veicinātu vietējo valdību apvienošanos un precizētu katra vietējās valdības līmeņa atbildību. Ieviest griestus vietējo valdību nodokļu ieņēmumiem, vienlaikus samazinot centrālās valdības dotācijas, kā plānots. Papildus vajadzībai veikt īstermiņa ietaupījumus, veikt pasākumus, lai ierobežotu vidējā un ilgākā termiņā prognozēto publiskā sektora izdevumu pieaugumu veselības aprūpei, un veikt papildu pasākumus visur, kur tie nepieciešami, un vienmēr, kad tie nepieciešami, lai līdz 2020. gadam ilgtspējīgā veidā līdzsvarotu pensiju sistēmu, īpaši pievēršoties pastāvošajām speciālajām shēmām.

2. Nodrošināt, ka darbaspēka izmaksu samazināšanās, kas izriet no “crédit d’impôt compétitivité emploi”, tiek saglabāta. Veikt pasākumus, lai turpmāk samazinātu darbinieku sociālā nodrošinājuma iemaksas saskaņā ar atbildības un solidaritātes paktā noteiktajām saistībām, vienlaikus nodrošinot, ka citi pasākumi neatsver to ietekmi un ka pašreizējā mērķorientācija tiek saglabāta. Turpmāk novērtēt sociālā nodrošinājuma iemaksām piemērojamo izņēmumu ekonomisko ietekmi, liekot uzsvāru uz nodarbinātību, izmaiņām atalgojumā un konkurētspēju, un veikt atbilstošus pasākumus, ja nepieciešams. Turpmāk samazināt darbaspēka izmaksas veidā, kas attiecībā uz budžetu ir neitrāls, proti, mazāk apmaksāta darbaspēka izmaksas, it īpaši mērķorientētā veidā samazinot darba devēju sociālā nodrošinājuma iemaksas, ņemot vērā dažādas algu atbalsta shēmas.
3. Vienkāršot uzņēmumiem piemērojamās administratīvās, fiskālās un grāmatvedības noteikumus un veikt konkrētus pasākumus, lai īstenotu valdības veikto “vienkāršošanas plānu” līdz 2014. gadam. Novērst regulatīvos šķēršļus uzņēmumu izaugsmei, jo īpaši pārskatot ar to lielumu saistītos kritērijus normatīvajos aktos, lai izvairītos no “slietnā efektiem”. Veikt pasākumus, lai vienkāršotu un uzlabotu inovāciju politikas efektivitāti, jo īpaši veicot novērtēšanu un, ja nepieciešams, pielāgojot “crédit d’impôt recherche”. Nodrošināt, ka resursi tiek izmantoti visiedarbīgākajos konkurences centros, un palielināt šajos centros izstrādāto inovāciju ietekmi uz ekonomiku.
4. Novērst nepamatotus šķēršļus, kas kavē piekļuvi regulētajām profesijām un to praktizēšanu, un samazināt ar ienākšanu tirgū saistītās izmaksas, un veicināt konkurenci pakalpojumu tirgū. Veikt turpmākus pasākumus, lai samazinātu regulatīvo slogu, kas skar mazumtirdzniecības nozares darbību, it īpaši vienkāršojot atļauju saņemšanas procesu tirdzniecības vietu atvēršanai uz atceļot aizliegumu pārdot preces zem pašizmaksas. Nodrošināt, ka regulētie gāzes un elektroenerģijas tarifi mājāsaimniecībām tiek noteikti atbilstošā līmenī, kas nav šķērslis konkurencei, vienlaikus nodrošinot, ka šie pakalpojumi paliek pieejami visneaizsargātākajām grupām. Palielināt kapacitāti elektroenerģijas un gāzes starpsavienojumiem ar

Spāniju; jo īpaši palielināt starpsavienojumu kapacitāti, lai pilnībā integrētu Ibērijas pussalas gāzes tirgu Eiropas tirgū. Dzelzeļa nozarē nodrošināt jaunā vienotā infrastruktūras pārvaldītāja neatkarību no vēsturiskā operatora un veikt pasākumus, lai līdz 2019. gadam atvērtu konkurencei pasažieru transporta vietējo tirgu.

5. Samazināt nodokļu slogu darbaspēkam un palielināt centienus nodokļu sistēmas efektivitātes uzlabošanai un vienkāršošanai. Šajā nolūkā, sākot ar 2015. gada budžetu, veikt pasākumus, lai samazinātu neefektīvas personāla un uzņēmumu ienākumu nodokļa izdevumus, pamatojoties uz neseniem novērtējumiem un “Assises de la fiscalité” iniciatīvu, tajā pašā laikā samazinot normatīvajos aktos noteiktās likmes; veikt papildu pasākumus, lai novērstu parāda veidošanas stimulus uzņēmumu nodokļu jomā; paplašināt nodokļu bāzi, jo īpaši attiecībā uz patēriņu; pakāpeniski izbeigt videi kaitīgas subsīdijas.
6. Veikt turpmākus pasākumus, lai novērstu elastīguma trūkumu darba tirgū, jo īpaši veikt pasākumus “accords de maintien de l’emploi” reformēšanai, lai panāktu, ka to izmanto vairāk uzņēmumu, kas saskaras ar grūtībām. Veikt papildu pasākumus, lai, sadarbojoties ar sociālajiem partneriem, reformētu bezdarba pabalstu sistēmu un garantētu tās ilgtspēju, vienlaikus nodrošinot, ka tā sniedz pietiekamus stimulus atgriezties darba tirgū. Palielināt vecāka gadagājuma darbinieku konsultēšanu un apmācību un pārvērtēt attiecīgo bezdarba pabalstu sistēmu.
7. Veikt arodizglītības un apmācības modernizāciju, īstenojot obligātās izglītības reformu un veikt turpmākus pasākumus, lai samazinātu nevienlīdzību izglītībā, it īpaši stiprinot pasākumus, kas piemērojami priekšlaicīgai mācību pārtraukšanai. Nodrošināt, ka ar aktīvu darba tirgus politiku tiek efektīvi atbalstītas visneaizsargātākās grupas. Uzlabot pāreju no izglītības uz darba tirgu, it īpaši pastiprinot pasākumus mācekļības uzlabošanai ar īpašu uzsvāri uz mazkvalificētiem darba ņēmējiem.

Briselē,

*Padomes vārdā –
priekšsēdētājs*